

PARAULES DE VIDA

Jornada Mundial del Malalt

El dia 11 de febrer, festivitat de la Mare de Déu de Lourdes, es va celebrar en tota l'Església la Jornada Mundial del Malalt, instituïda per sant Joan Pau II fa 30 anys. En la nostra diòcesi celebrarem l'Eucaristia en la Catedral el proper diumenge 20 de febrer. Agraïem als membres de l'Hospitalitat de Lourdes la preparació d'aquesta celebració i el testimoniatge de proximitat als malalts que ens donen durant tot l'any i, de manera especial, els dies de la peregrinació diocesana anual al Santuari. Amb aquesta jornada, l'Església desitja sensibilitzar al Poble de Déu, a les institucions sanitàries catòliques i a tota la societat sobre la necessitat d'acompanyar als malalts i als qui els cuiden.

El lema triat pel Papa per aenguany és una exhortació del Senyor a la misericòrdia: «Sigueu misericordiosos com el vostre Pare és misericordiós» (Lc 6,36). De la mateixa manera que Déu ha mostrat la seua misericòrdia perdonant-nos i regalant-nos la seua gràcia en l'Esperit Sant, hem de viure la proximitat als qui pateixen com una prolongació de l'amor del Pare. Es tracta d'acostar-se a ells com ho feia Jesús: estimant, perdonant, consolant, fent nostres les seues malalties. El Papa ens recorda que «quan una persona experimenta en la seua pròpia carn la fragilitat i el patiment a causa de la malaltia, també el seu cor s'entristeix, la por creix, els interrogants es multipliquen» (n. 2). D'aquí la importància que hi haja «testimonis de la caritat de Déu que vessen sobre les ferides dels malalts l'oli de la consolació i el vi de l'esperança, seguint l'exemple de Jesús, misericòrdia del Pare» (n. 2).

Per això, els professionals de la salut no han d'oblidar el principi fonamental que ha d'inspirar la seua relació amb els pacients: «el malalt és sempre més important que la seua malaltia». Quan això es té en compte, la professió es converteix en una missió. I així, «fins i tot quan no és possible guarir, sem-

pre és possible cuidar, sempre és possible consolar, sempre és possible fer sentir una proximitat que mostra interès per la persona abans que per la seua patologia» (n. 3).

Els cristians, cridats a ser com Crist testimonis de la misericòrdia de Déu, no podem oblidar-nos dels malalts ni tancar els ulls a les situacions de pobresa que hi ha al nostre voltant. El Papa ens ofereix una bella reflexió en el seu missatge: «Si la pitjor discriminació que pateixen els pobres —i els malalts són pobres en salut— és la manca d'atenció espiritual, no podem deixar d'oferir-los la proximitat de Déu, la seua benedicció, la seua Paraula, la celebració dels sagraments i la proposta d'un camí de creixement i maduresa en la fe» (n. 5).

També ens recorda que «la proximitat als malalts i la seva atenció pastoral no només és una tasca d'alguns ministres específicament dedicats a això; visitar els malalts és una invitació que Crist fa a tots els seus deixebles... el ministeri de la consolació és responsabilitat de tot batejat».

Desitjo que aquesta jornada siga una ocasió per a revisar i revitalitzar l'atenció pastoral als malalts, ajudant-los a viure units a Crist crucificat i resuscitat. Estic convençut que la proximitat a ells i a les seues famílies per part dels sacerdots i agents de pastoral revitalitza la vida cristiana en les nostres parròquies.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Transhumanisme i narcisisme (II)

L'ideal del transhumanisme és l'ésser autosuficient. Aquest és, també, l'objectiu del narcisisme. Narcís no necessita l'amor de ningú, tampoc no està disposat a entregar-se a ningú. Viu emmirallat en si mateix, frueix de vincles esporàdics, líquids, en paraules de Zygmunt Bauman, però tem qualsevol forma de compromís a llarga distància. Aspira a l'autosuficiència, a no ser dependent, ni emocionalment, ni eco-

nòmicament de ningú. La idea de la dependència física l'aterra. La possibilitat que la tecnologia pugui garantir aquesta autosuficiència dona aire al seu somni i enllaça, profundament, amb les seves aspiracions més íntimes.

En el cas, però, que aquesta hipòtesi sigui realitzable, la pregunta que emergeix és la següent: Com es mantindran els llaços socials si els individus que

configuren la societat són organismes superperfeccionats?

La pregunta no és irrellevant tenint en compte que la vulnerabilitat és la principal arrel de la relació, del vincle social. Tal com expressa Jean Jacques Rousseau (1712-1778), mitjançant la seua hipòtesi política del contracte social i, en la filosofia contemporània, Martha Nussbaum (1947), la nostra sociabilitat està intrínsecament lligada a la nos-

tra inseguretat, a la nostra vulnerabilitat. Ens vinculem, perquè ens necessitem, perquè no podem viure sols, perquè experimentem el desig de l'altre. Sols no ens sortim. La societat emergeix com a conseqüència d'aquesta vulnerabilitat. A la vegada, ens costa viure junts, però ens necessitem per resoldre les múltiples necessitats que patim.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRAS DE VIDA

Jornada Mundial del Enfermo

El día 11 de febrero, festividad de la Virgen de Lourdes, se celebró en toda la Iglesia la Jornada Mundial del Enfermo, instituida por san Juan Pablo II hace 30 años. En nuestra diócesis celebraremos la Eucaristía en la Catedral el próximo domingo 20 de febrero. Agradezco a los miembros de la Hospitalidad de Nuestra Señora de Lourdes la preparación de esta celebración y el testimonio de cercanía a los enfermos que nos dan durante todo el año y, de manera especial, los días de la peregrinación anual a Lourdes. Con esta jornada, la Iglesia desea sensibilizar al Pueblo de Dios, a las instituciones sanitarias católicas y a toda la sociedad sobre la necesidad de acompañar a los enfermos y a quienes los cuidan.

El lema elegido por el Papa para este año es una exhortación del Señor a la misericordia: «Sed misericordiosos como vuestro Padre es misericordioso» (Lc 6,36). Del mismo modo que Dios ha mostrado su misericordia perdonándonos y regalándonos su gracia en el Espíritu Santo, debemos vivir la cercanía a los que sufren como una prolongación del amor misericordioso del Padre. Se trata de acercarse a ellos como lo hacía Jesús: amando, perdonando, consolando, haciendo nuestras sus dolencias. El Papa, en su mensaje de este año, nos recuerda que «cuando una persona experimenta en su propia carne la fragilidad y el sufrimiento a causa de la enfermedad, también su corazón se entristece, el miedo crece, los interrogantes se multiplican» (n. 2). De ahí la importancia de que haya «testigos de la caridad de Dios que derramen sobre las heridas de los enfermos el aceite de la consolación y el vino de la esperanza, siguiendo el ejemplo de Jesús, misericordia del Padre» (n. 2).

Por ello, los profesionales de la sanidad no deben olvidar el principio fundamental que debe inspirar su relación con los enfermos: «el enfermo es siempre más importante que la enfermedad». Cuando esto se tiene en cuenta, la profesión se convierte en una misión. Y así, «incluso cuando no es posible curar, siempre es posible cuidar, siempre es posible consolar, siempre es posible una cercanía que muestra interés por la persona antes que por su patología» (n. 3).

Los cristianos, llamados a ser como Cristo testigos de la misericordia de Dios, no podemos olvidarnos de los enfermos, como tampoco podemos cerrar los ojos a las situaciones de pobreza que hay a nuestro alrededor. El Papa nos ofrece una hermosa reflexión en su mensaje: «Si la peor discriminación que padecen los pobres —y los enfermos son pobres en salud— es la falta de atención espiritual, no podemos dejar de ofrecerles la cercanía de Dios, su bendición, su Palabra, la celebración de los sacramentos y la propuesta de un crecimiento y maduración en la fe» (n. 5). También nos recuerda que «la cercanía a los enfermos no es solo tarea de algunos ministros específicamente dedicados a ello. Visitar a los enfermos es una invitación que Cristo hace a todos sus discípulos... el ministerio de la consolación es responsabilidad de todo bautizado».

Deseo que esta jornada sea una ocasión para revisar y revitalizar la atención pastoral a los enfermos, ayudándoles a vivir el tiempo de la enfermedad unidos a Cristo crucificado y resucitado. Estoy convencido de que la cercanía a los enfermos y a sus familias por parte de los sacerdotes y agentes de pastoral revitaliza la vida cristiana en nuestras parroquias.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Trobada dels sectors de xiquets i de joves de l'Acció Catòlica General

El sector de xiquets i de joves de l'Acció Catòlica General hem volgut ja trobar-nos aquest primer trimestre del curs. Per adaptar-nos a les circumstàncies de la pandèmia, hem organitzat dues trobades d'un dia, a l'Alberg de les Teresianes. El dia 4 de desembre vam anar amb els xiquets de post-comunió, i el dia 6 amb adolescents i joves. Ha estat una bona experiència fruit del treball conjunt que anem portant des de les parròquies de Santa Maria i Sant Pere de Benicarló, Sant Miquel d'Alcanar, Santíssima Trinitat i Sant Josep Obrer de la Ràpita, l'Assumpció de Maria de Jesús i Maria i la de Santa Bàrbara.

Acció Catòlica General, diòcesi de Tortosa

El Sr. Bisbe celebrà una Missa a la Catedral el dia de la festa de la Sagrada Família

El diumenge 26 de desembre, a les 11 h, el Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent, celebrà una Eucaristia a la Catedral amb motiu de la festa de la Sagrada Família. Van concelebrar Mn. Josep M. Membrado i Mn. Pascual Centelles. Dirigi els cants Joan Redó, acompanyat per Mn. Víctor Cardona a l'orgue.

S'inicià l'Eucaristia amb el cant *Avui la pau ha baixat del cel*. Després de cantar *Senyor tingueu pietat* i *Glòria*, foren proclamades les lectures. Mn. Membrado proclamà l'Evangelí segons sant Lluç (Lc 2,41-52).

El Sr. Bisbe ens digué a l'homilia: «La vinguda del Fill de Déu significa el començament del Regne de Déu, que és inseparable de les realitats humanes. Aquest Regne es fa visible en el si de la família de Natzeret: Jesús, Maria i Josep. És el primer lloc on aquest Regne es comença a fer realitat en la història i contemplant la vida de la Sagrada Família, descobrim com hem de viure les persones per a que aquest Regne es faci realitat en el món. Que la Sagrada Família protegeixi les nostres famílies i d'una manera especial les que més pateixen.»

El president del Patronat, Agustí Moreso, va fer les pregàries. Durant la comunió vam cantar *Fidels atenseu-vos*. Al final de la celebració, el Sr. Bisbe ens donà la benedicció, de manera especial per les nostres famílies i per les famílies del món que més pateixen.

Maria Joana Querol Beltrán

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

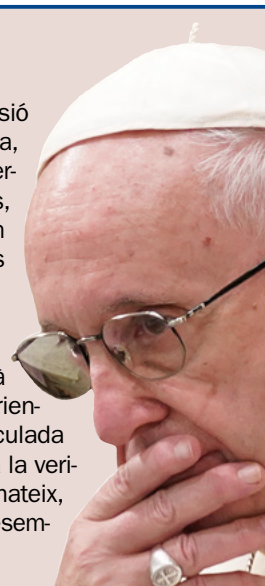

@Pontifex: «El Senyor Jesús ve a la nostra trobada en el rostre del germà marginat i descartat, del migrant menyspreat, rebutjat i oprim; però també del migrant que viatja cap a una esperança, cap a una convivència més humana» (3 de desembre).

@Pontifex: «Benvolguts germans i germanes amb discapacitat, el Papa i l'Església estan prop de vostès de manera especial, amb afecte i tendresa. Nosaltres, tots junts, som Església perquè Jesús ha triat ser el nostre amic» (3 de desembre).

@Pontifex: «Voldria exhortar a una visió comunitària davant la qüestió migratòria, a dirigir l'atenció als més necessitats perquè, segons les possibilitats de cada país, siguin acollits, promoguts i integrats en el ple respecte dels seus drets humans i la seva dignitat» (4 de desembre).

@Pontifex: «En la seva humilitat, Maria sap que tot ho rep de Déu. Per això, està lliure de si mateixa, completament orientada a Déu i als altres. Maria Immaculada no té ulls per a si mateixa. Aquí està la veritable humilitat: no tenir ulls per a un mateix, sinó per a Déu i per als altres» (8 de desembre).

Mons. Javier Vilanova, bisbe auxiliar de Barcelona, presideix l'Eucaristia a la Parròquia dels Dolors de Tortosa

El diumenge 2 de gener, Mons. Javier Vilanova Pellisa presidí la Missa de les 11.30 h a la Parròquia Mare de Déu dels Dolors, de Tor-

tosa, concelebrant el rector Mn. José Luis Arín i Mn. Pepe Insa, que la serví divuit anys com a rector. El motiu era presidir als Dolors una Eucaristia com

a bisbe el qui havia exercit aquí nou anys el seu ministeri sacerdotal.

Després del cant d'entrada, el bisbe Javier donà les gràcies per la invitació que li havia fet el rector, agraint al Senyor la seva experiència sacerdotal als Dolors. Recolçant-se en les lectures dominicals proclamades, ens digué que «el més important a la vida és reconèixer el gran amor que Déu ens té. L'Església, l'Esposa de Crist, està formada pels cristians i com volem servir-la, sabem que podem fer aquest servei en la parròquia, on hem de viure la vida de família espiritual. Demanem-li que no faltin vocacions al sacerdoci. Cal mantenir esperança en què alguns joves puguin dir-li al Senyor: "Fes de mi el que vulgues". El Papa al "Missatge de la pau" parla del caliu d'amor que ha d'haver en el si de la família, cridada a ser Església domèstica. Ens hem de mantenir fermes en la fe! Qui creu en Maria, no pot perdre l'alegria: en Maria ho tenim tot».

Abans de la benedicció final, el bisbe Javier ens digué: «Gràcies!». Vam cantar l'himne a la Mare de Déu dels Dolors. Que el Senyor l'acompanyi en el seu ministeri episcopal.

Maria Joana Querol Beltrán

Satisfacció per la campanya d'entrega de joguines de Càritas Parroquial de Roquetes

Amb la voluntat de què cap xiquet ni xiqueta es quedés sense una joguina, Càritas Parroquial de Roquetes va posar en marxa una campanya de recollida de joguines, per a repartir en aquestes festes tan senyalades entre nens i nenes de fa-

mílies de la població amb pocs recursos. L'equip local de Roquetes ha pogut repartir unes 100 joguines entre tots aquests infants. A més dels voluntaris de Càritas, s'ha comptat amb la participació d'una vintena d'alumnes de 4t d'ESO de l'Institut de Roque-

tes, que han col·laborat gràcies a la predisposició del seu cap d'estudis, el Sr. Paco de Pedro.

A tots ells, mostrem el nostre agraïment des de Càritas Parroquial de Roquetes.

Càritas Diocesana de Tortosa

AGENDA

▀ **Dijous 17**, Sant Mateu, a les 11.30h, reunió de l'Arxiprestat dels Ports-Maestrat.

▀ **Diumenge 20**, Catedral, a les 11 h, Missa, festa diocesana de l'Hospitalitat de Lourdes.

Aquests actes poden canviar degut a les circumstàncies per la pandèmia de la Covid-19.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

14. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Fets 13,46-49 / SI 116 / Lc 10,1-9]. Sant Ciril, monjo, i sant Metodi, bisbe, germans grecs (s. IX), evangelitzadors dels eslaus, copatrons d'Europa; sant Valentí, prev. romà i mr. (s. III); sant Antoni (Antoniet), mr.

15. ■ Dimarts [Jm 1,12-18 / SI 93 / Mc 8,14-21]. Sant Faustí i santa Jovita, germans mrs.; santa Geòrgia, vg.; sant Claudi de la Colombière (†1682), prev. jesuïta; sant Joan Baptista de la Concepció, prev. trinitari.

16. ■ Dimecres [Jm 1,19-27 / SI 14 / Mc 8,22-26]. Sant Onèsim, bisbe; santa Juliana, vg. i mr.; beat Joan de Sant Domènec, mr.; beat Simó de Càs-

cia, prev. agustinià; sant Porfiri, mr. (309) a l'Àsia Menor; beat Josep Allamano, prev.; sant Pere de Castelnau, monjo cistercenc i mr.; beat Nicolau Pàglla, prev.

17. ■ Dijous [Jm 2,1-9 / SI 33 / Mc 8,27-33]. Sant Aleix de Falconieri (†1310) i els altres 6 florentins fund. Servents de Maria o servites (1304, OSM). Sant Ròmul, mr. (302); sant Silví, bisbe.

18. ■ Divendres [Jm 2,14-24.26 / SI 111 / Mc 8,34-9,1]. Sant Simeó, bisbe de Jerusalem, parent de Jesús; sant Eladi (†632), bisbe de Toledo; beat Joan de Fièsole (fra Angèlic), prev. dominicà, pintor; santa Bernadeta Soubirous (†1879), vg., vident de Lourdes; beat

Francesc Regis Clet, prev. paül i mr.; sant Teotonio, bisbe.

19. ■ Dissabte [Jm 3,1-10 / SI 11 / Mc 9,2-13]. Sant Gabí, prev. i mr. (296); sant Conrad de Piacenza, ermità; beat Àlvar de Còrdova, prev. dominicà; sant Jordi, monjo; beata Elisabet Picenardi, vg. servita.

20. ■ Diumenge vinent, VII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [1Sa 26,2.7-9.12-13.22-23 / SI 102 / 1Co 15,45-49 / Lc 6,27-38]. Sants Nemesi i Potami, mrs.; sant Eleuteri (s. V), bisbe; santa Amada, rel.; beat Maurici Proeta, agustinià, de Castelló d'Empúries; sants Francesc i Jacinta Marto (Fàtima).

Diumenge VI de durant l'any (C)

COMENTARI

«Feliços els pobres. Ai de vosaltres, els rics»

Sermó de la muntanya (1877),
de Carl Heinrich Bloch

Tots coneixem les benaurances però ens sonen més les de Mateu que les de Lluc que llegim avui. Bàsicament hi ha dues diferències. Mateu parla de nou benaurances i Lluc només de quatre, però aquest evangelista porta les «malaurances» que no es troben a Mateu: «ai de vosaltres, els rics»... Els matisos són també diferents. Però el més important és el missatge, el mateix en ambdós evangelistes: la felicitat que ofereix Crist és totalment diferent de la del món. Mai no se'ns hauria ocorregut dir que són *feliços* justament els *pobres, els qui ploren, els perseguits, els qui passen fam*. No es tracta, tanmateix, de dir que és bona la pobresa o el plor o la persecució, sinó saber que, malgrat aquestes circumstàncies negatives de la vida, aquesta pot ser viscuda en felicitat quan tenim posada tota la nostra confiança i esperança en el Senyor. És a dir, no hem de buscar la felicitat en la riquesa, en les festes, en el menjar i beure, en ser benvistos, sinó que la felicitat plena i total només es troba en Déu. D'aquí el contrast: *Ai de vosaltres, els rics, els qui ara aneu tips, els qui ara rieu, ai quan tota la gent parli bé de vosaltres*, perquè heu entrat en el camí equivocat, no en el camí de la vida, en el camí del Regne. Ara ja fem experiència d'aquest Regne que inclou justament la preocupació pels més pobres, pels que ploren, pels que sofreixen. En aquest sentit entenem la primera lectura: *Maleït l'home que es refia de l'ajut humà, que busca un home per fer-ne el seu braç dret*: posa la seva confiança en les realitats humanes. En canvi, *beneït l'home que es refia de l'ajut del Senyor i troba en el Senyor la seguretat*. És el mateix que diu Jesús amb altres paraules. I Pau ens recorda el punt central de la nostra fe: *Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort*. La resurrecció de Crist ens dona la certesa que només en ell es troba la vida autèntica, la felicitat que proclamen les benaurances. Una felicitat ara i aquí i una felicitat plena, un cop ressuscitats.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre de Jeremies (Jr 17,5-8)

Això diu el Senyor: Maleït l'home que es refia de l'ajut humà, que busca un home per fer-ne el seu braç dret, mentre el seu cor s'allunya del Senyor. Serà com la primera de Sodoma en el desert de l'Arabà, que no tasta mai un moment de bonança; viu en els indrets xar-dosos de l'estepa, en una terra salada que no es pot habitar. Beneït l'home que es refia de l'ajut del Senyor i troba en el Senyor la seguretat. Serà com un arbre plantat ran de l'aigua que estén les arrels vora el corrent; quan ve l'estiu, ell no té por, i el seu fullatge es manté fresc; en anys de secada no es neguiteja ni deixa de donar fruit.

► Salm responsorial (1)

R. *Feliç l'home que té posada en el Senyor la seva confiança.*

Feliç l'home que no es guia pels consells dels injustos, / ni va pels camins dels pecadors, / ni s'asseu al ròdol burleta dels descreguts. / Estima de cor la llei del Senyor, / la repassa meditant-la nit i dia. R.

Serà com un arbre que arrela vora l'aigua: / dona fruit quan n'és el temps i mai no es marceix el seu fullatge, / duu a bon terme tot el que emprèn. R.

No serà així la sort dels injustos; / seran com la palla escampada pel vent. / El senyor empara els camins dels justos, / i el dels culpables, acaba malament. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,12.16-20)

Germans, si prediquem que Crist ha ressuscitat d'entre els morts, com és que entre vosaltres alguns neguen la resurrecció dels morts? Perquè si fos veritat que els morts no ressusciten, tampoc Crist no hauria ressuscitat. I si Crist no hagués ressuscitat, la vostra fe no tindria objecte, encara estaríeu submergits en els vostres pecats. A més, els qui han mort creient en Crist estarien perduts sense remei. Si l'esperança que tenim posada en Crist no va més enllà d'aquesta vida, som els qui fem més llàstima de tots els homes. Però la veritat és que Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort.

► Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc (Lc 6,17.20-26)

En aquell temps, Jesús amb els deixebles baixà de la muntanya i s'aturà en un indret pla on hi havia molts dels seus seguidors i una gentada del poble que havia vingut de tot el país dels jueus, de Jerusalem i de la costa de Tir i de Sidó.

Jesús alçà els ulls i digué mirant els seus deixebles: «Feliços els pobres: el regne de Déu és per a vosaltres. Feliços els qui ara passeu fam: vindrà el dia que sereu saciats. Feliços els qui ara ploren: vindrà el dia que riureu. Feliços vosaltres quan, per causa del Fill de l'home, la gent us odiarà, us esquivarà, us ofendrà i denigrarà el vostre nom: aquell dia alegreu-vos i feu festa, perquè la vostra recompensa és gran en el cel; igual feien els seus pares amb els profetes.

Però ai de vosaltres, els rics: ja heu rebut el vostre consol. Ai de vosaltres els qui ara aneu tips: vindrà el dia que passareu fam. Ai de vosaltres, els qui ara rieu: vindrà el dia que us doldreu i plorareu. Ai quan tota la gent parlarà bé de vosaltres: igual feien els seus pares amb els falsos profetes.»

► Lectura del libro de Jeremías (Jer 17,5-8)

Esto dice el Señor: «Maldito quien confía en el hombre, y busca el apoyo de las criaturas, apartando su corazón del Señor.

»Será como un cardo en la estepa, que nunca recibe la lluvia; habitará en un árido desierto, tierra salobre e inhóspita. Bendito quien confía en el Señor y pone en el Señor su confianza. Será un árbol plantado junto al agua, que alarga a la corriente sus raíces; no teme la llegada del estío, su follaje siempre está verde; en año de sequía no se inquieta, ni dejará por eso de dar fruto.»

► Salmo responsorial (1)

R. *Dichoso el hombre que ha puesto su confianza en el Señor.*

Dichoso el hombre / que no sigue el consejo de los impíos, / ni entra por la senda de los pecadores, / ni se sienta en la reunión de los cínicos; / sino que su gozo es la ley del Señor, / y medita su ley día y noche. R.

Será como un árbol / plantado al borde de la acequia: / da fruto en su sazón / y no se marchitan sus hojas; / y cuanto emprende tiene buen fin. R.

No así los impíos, no así; / serán paja que arrebatada el viento. / Porque el Señor protege el camino de los justos, / pero el camino de los impíos acaba mal. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 15,12.16-20)

Hermanos: Si se anuncia que Cristo ha resucitado de entre los muertos, ¿cómo dicen algunos de entre vosotros que no hay resurrección de muertos? Pero si los muertos no resucitan, tampoco Cristo ha resucitado; y, si Cristo no ha resucitado, vuestra fe no tiene sentido, seguís estando en vuestros pecados; de modo que incluso los que murieron en Cristo han perecido.

Si hemos puesto nuestra esperanza en Cristo solo en esta vida, somos los más desgraciados de toda la humanidad. Pero Cristo ha resucitado de entre los muertos y es primicia de los que han muerto.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 6,17.20-26)

En aquel tiempo, Jesús bajó del monte con los Doce, se paró en una llanura con un grupo grande de discípulos y una gran muchedumbre del pueblo, procedente de toda Judea, de Jerusalén y de la costa de Tiro y de Sidón. Él, levantando los ojos hacia sus discípulos, les decía: —«Bienaventurados los pobres, porque vuestro es el reino de Dios. Bienaventurados los que ahora tenéis hambre, porque quedaréis saciados. Bienaventurados los que ahora lloráis, porque reiréis. Bienaventurados vosotros cuando os odien los hombres, y os excluyan, y os insulten y proscriban vuestro nombre como infame, por causa del Hijo del hombre. Alegaos ese día y saltad de gozo, porque vuestra recompensa será grande en el cielo. Eso es lo que hacían vuestros padres con los profetas.

Pero, ¡ay de vosotros, los ricos, porque ya tenéis vuestro consuelo! ¡Ay de vosotros, los que ahora estáis saciados, porque tendréis hambre! ¡Ay de los que ahora reís, porque haréis duelo y lloraréis! ¡Ay si todo el mundo habla bien de vosotros! Eso es lo que vuestros padres hacían con los falsos profetas.»